

volati, kdežto za zachování úředního tajemství o obsahu dat sčítacích vůbec právně zodpovědny nejsou.

Žal. úřad mohl důvodně řečenou akci uznati za způsobitou, aby úplnost a správnost úředního sčítání obžovoala.

Že však st-I, kterýž doznal, dal t. zv. přípravné archy tisknouti a za účelem rozdělení přednostům domácnosti rozeslati, při akci oné spolupůsobil, a takto předsevzal čin, kterýž je způsobitý ve svém konečném výsledku správnost a úplnost úředního sčítání ohroziti, nelze důvodně pochybovati.

Po stránce subjektivní náleží k zákonné skutkové podstatě deliktu ovšem ještě úmyslnost. Nss vyložil tento pojmový znak deliktu již ve svém svrchu citovaném nálezu Boh. 1107 v ten smysl, že jest jím rozuměti vědomí příčinné spojitosti mezi činem a možností ohrožení úředního sčítání.

Takovéto »vědomí« mohl však úřad u st-le vzíti za prokázané, ježto mu účel přípravných archů zcela dobře byl znám a nemohlo ho býti také tajno, že soukromá akce, která pomocí oněch archů měla býti provedena, může míti vliv na výsledky úředního sčítání.

Jsou tedy i právní námitky ve stížnosti přednesené bezpodstatny, pročež bylo stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 2653.

Pensijní pojištění: Podléhá šlichtař ve tkalcovně pensijnímu pojištění?

(Nález ze dne 17. září 1923 č. 4265.)

Věc: Firma A. St. a syn, mechanická tkalcovna ve St. proti ministerstvu sociální péče o pensijní pojištění.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Zemská Úřadovna I. Všeobecného pensijního ústavu v Praze prohlásila výměrem z 1. září 1921 Jana P. v zaměstnání jeho u firmy A. St. a syn, strojní tkalcovna ve St., za vyňata z pensijní povinnosti podle § 2 č. 1 zákona z 5. února 1920 č. 89 Sb. a předepsala zaměstnavatelce příslušný příspěvek podle § 2, odst. 2 cit. zák. ve prospěch fondu pro podporu potřebných nezaměstnaných počínajíc dnem 1. července 1920.

Nař. rozhodnutím min. soc. péče výměr ten v pořadí instančním potvrdilo

O stížnosti uvážil nss toto:

Žal. úřad opírá svůj výrok o předpis § 1, odst. 1 a 2 pens. zákona z 5. února 1920 č. 89 Sb. Jelikož se zřetelem ke zjištěnému zaměstnání Jana P. nejde o předpis lit. b) cit. 2. odst., měl žal. úřad patrně na mysli ustanovení bodu lit. a) cit. 2. odst., jenž předpisuje, že pensijním pojištěním jsou povinni jednak zaměstnanci, kteří vykonávají převážně duševní práce, jednak ti, kteří k pracím jiných osob pravidelně dozírají.

Nař. rozhodnutí neobsahuje výslovného výroku o tom, zdali má za to, že Jan P. podléhá pojistné povinnosti proto, že vykonává práce převážně duševní anebo že dozírá pravidelně k pracím osob jiných, anebo konečně zdali má za to, že povinnost pojistná založena jest na obou předpokladech, ani konečně neuvádí, v kterých skutkových okolnostech spatřuje kriteria převážně duševní práce na straně jedné a pravidelného dozírání k pracím osob jiných na straně druhé.

Nař. rozhodnutí obsahuje po stránce poslední arcit' zjištění, že Jan P. dozírá k pracím jiného dělníka, jemu vypomáhajícího, avšak stížnost popírá správnost tohoto skutkového předpokladu, tvrdí jednak, že šlichtaři dává se k ruce pomocný dělník nikoliv stále, nýbrž v případě potřeby, když šlichtař práci sám vykonati nemůže, jednak že šlichtaři nějaká funkce dozorčí nepřísluší.

Námítky tohoto obsahu vnesla stěžující si firma již v řízení správním, žal. úřad však k námítkám těmto, obsaženým v odvolání, zřetele nevzal a nevyšetřil, za účasti strany, zdali toto tvrzení jest správné, ač tato se dovolávala svědectví šlichtařského mistra V.

Pro tuto neúplnost skutkového zjištění a nedostatek bližšího udání, v kterých skutkových okolnostech žal. úřad spatřoval konání prací převážně duševních, bylo nař. rozhodnutí zrušeno dle § 6, odst. 2. zák. o ss.

Č. 2654.

O b e c n í h o s p o d á ř s t v í: I. Právo stěžovati si instančně do usnesení obecního zastupitelstva o rozpočtu přísluší podle finanční novely obecní jenom voličům nebo poplatníkům v obci. — II. Proto přísluší toto právo politické organizaci v obci jen tehdy, je-li tato organizace poplatníkem v obci.

(Nález ze dne 17. září 1923 č. 10.258.)

V ě c: Spolek »Deutsche Nationalpartei, Ortsleitung A.« v Ú. a Dr. Walter v Ú. proti zemskému správnímu výboru v Praze o obecní přírážky.

V ý r o k: Stížnost, pokud podána byla spolkem »Deutsche Nationalpartei« v Ú. odmítá se jako nepřípustná; ke stížnosti Dra Waltera M. zrušuje se naříkané rozhodnutí provady řízení.

D ů v o d y: Zastupitelstvo města Ú. usneslo se ve schůzi dne 13. října 1921 konané, po vyjádření finanční komise ke krytí schodku 10,301.485 K v řádném rozpočtu na rok 1921 vybírat tyto přírážky:

a) 63%ní přírážku k činžovní dani domovní vyjma 5%ní daň z domů daně prostých;

b) 331%ní přírážku k dani pozemkové, dani výdělkové všeobecné a dani výdělkové zvláštní a dani rentové, z čehož se vypočítává výnos 9,558.552 K 80 h. Zbytek schodku bude kryt přídělem státních daní, pak zvýšením podílu z dávky ze zábav, přídělem dávky z přírůstku a zvýšenou dávkou z piva.